

ANCHETA REVISTEI

In colaborare cu DANIEL D. MARIN

Dou mii_ti vs. Dou miism

1. Ce conduc tor de cenaclu/atelier de creacie etc. a avut o influenc asupra evolutiei tale poetice?
2. Ce înseamn pentru tine încadrarea într-o generacie de creacie literar , ce înseamn s fii în prim plan _i ce nu?
3. Dac ci-a_ cere un mic tablou al generaciei tale, ce ai pune în el?

(Daniel D. Marin)

Carmen Dominte:

1. Eu m-am “format” la cenaclul domnului Marin Mincu. Selecciile grupajelor de poezii citite în acest cenaclu de c tre diferici poeci au fost mereu foarte bune _i a_a am luat contact cu ce se scrie acum. Apoi critica f cut în cenaclu mi-a prins foarte bine pentru c mi-a ar tat clar ce înseamn s fii original _i ce nu.

2. Încadrarea într-o generacie de creacie literar are uneori rostul ei, fie c este f cut pe criteriile estetice, fie c este f cut doar în scopul de a limita cronologic o generacie de alta. Chiar dac poezia mea face parte din generacia dou miist , pentru simplul fapt c am debutat în 2007, cred c , din punct de vedere estetic, aduce ceva nou, _i anume a_ ezarea imaginilor poetice în forma/pattern-ul scenariului de scurt metraj.

3. Un tablou al generaciei mele ar trebui s fie asemeni unui organism viu, poate un fel de happening, pentru c vorbim despre o generacie dinamic pentru care totul curge cu o rapiditate extraordinar , uneori într-o direccie, pentru ca în secunda urm toare s _i schimbe direccia, oferind o imagine total diferit .

Ana Dragu:

1. Nu am participat niciodat la cenacluri _i nici la ateliere de creacie... oficiale, dac vrei. Deci n-a_ fi avut cum s fiu influencat de vreun „conduc tor”. Îns cîteva întîlniri cu oameni _i o carte anume au avut, cu certitudine, o influenc covâr_itoare asupra modului în care redau poezia. Poezia a redevenit viac (a_a cum a încetat s fie vreme de cîteva ani buni) dup ce am citit „catafazii” – a tân rului poet dou miist (despre dou miism e vorba, nu?) Teodor Dun . E o carte care a reu_it s clinteasc ceva ce p rea de neclintit, un prag. Apoi am continuat s merg pe pa_ii cuiva care se întoarce cu sprijinul „atelierului de creacie” Camera. E o camer care se întinde cu prec dere pe vertical . În care c rcile, mai vii uneori decât noi, caut _i î_i g sesc cititorii prielnici. Aici totul e greu, distilat _i cu atât mai frumos.

2. Sincer, discucia despre generacii nu e una care s îmi fac pl cere, nici cea despre încadrare pentru c e o discucie care trebuie s se duc mai degrab între critici _i nu _tiu cât relevanc are în actul poetic propriu zis. Poezia trebuie creat , iubit , citit _i în m sura în care e posibil, tr it . Despre „prim-plan” spun doar atât: „în al cui prim plan?”. Gellu Naum, Mircea Iv nescu, Ioan Es. Pop, _i mulci alcii nu sunt nici m car în „planul” istoriei manolesciene a_a cum ar merita _i N. Manolescu este (sau a fost) un critic de „prim plan”. Dac întrebarea vizeaz o anume notorietate pe care poetul o dobînde_te în timpul viecii, am certitudinea c ea nu trebuie s devin un scop în sine. Înaintea oric rui poet se întinde îns aceast capcan . Mai cred c poecii cu adev rat importanci devin vizibili, sunt percepuci în timpul viecii. Sau, dac printr-un context nefericit acest lucru nu se întâmpl , asist m la tentative de recuperare din partea generaciilor care vin, cum se întâmpl cu Aurel Dumitru_cu.

3. Eu una a_ pune ce îmi doresc s cuprind : dragostea pentru literatur , prietenia _i un imens cer albastru deasupra.

Andrei Dobo_:

1. Nu-mi aduc aminte de vreun conduc tor de cenaclu care s fi avut cu adev rat vreo influenc asupra evolutiei mele poetice, de_i, ca toat lumea, am frecventat, o vreme, asemenea întîlniri. Îmi amintesc îns de un _ut în fund, cum ar veni, în leg tur cu scrisul meu, administrat de Bogdan Perdivar prin mail.

2. În tinerecile mele relativ studioase, vorba lui O. Nimigean, poliloghia generacional a însemnat poate un pic mai mult decât ar fi trebuit. Îmi închipuiam c exist o c suc în acel tablou care îmi este destinat , iar asta semnifica, într-un sens, ajustare _i amplificare în limitele respectivei c suce. Acum mi-am dat seama nu numai c pista era fals - iar c suca, inexistent , filme din cap, cum ar veni - dar _i c tabloul la care jinduiam _i pe care credeam c -l înceleg nu este tabloul meu, de fapt. Cît despre prim plan nu pot s zic foarte multe. E mi_to s fii în prim plan, dar pe de alt parte e _i mai mi_to s ai cititori, atîcia cîci or fi, cu care scrisul t u s dezvolte o relatie adev rat , o eferescenc din care ambele p rci nu au decât de cî_tigat.

3. Îmi plac mulci scriitori de vîrsta mea, dac asta era întrebarea. Pe o list scurt , foarte scurt , i-a_ pune pe Montale _i pe Proust.

^tefan Manasia:

1. Drag DDM, am trecut prin cîteva cenacluri la viaca mea (cei mai mulci pureci f cîndu-i la Echinox), dar n-am avut de-a

face cu îndrum torii: unu, pentru c existenca stora m-a iritat dintotdeauna (de_i e o nevoie natural , tribal , întrucîtv comic), _i doi, pentru c -n vremea studenciei, posibilii guru cenaclieri se retr seser -n comode fotolii academice. Dac m-a influencat ceva, asta a fost bulimia lecturilor (& anorexia relaciilor social-profesionale); pe urm boema, prietenia ca un balaur cu patru-cinci capete.

2. Întreb rile astea, în cazul meu, nu-_i prea au rostul. Sînt cuvinte mari, de plastic, sub care nu încape nimic din ceea ce poate fi prietenie _i resentiment _i admiracie _i invidie _i calcul _i eroism _i egoism _i dezinteres _i neputinc .

3. E-uri _i soia _i paranoia. Nu-mi cere s pun, c n-o s pun. Tabloul îl vor da peste 10-15 ani – asta presupunînd c nici un traumatism nu va altera lumea romîneasc – junii din underground-ul literar, dizidencii _i exclu_ii mai b trîni, lupii singuratici, _acalii neatîn_i de viciul igienei de manual, de antologie, de list _a.m.d.

Vlad Moldovan:

1. În liceu era un cenaclu de liceu Dimineaca poecilor, mai apoi în facultate mai mergeam la cenaclul Echinoc _i acuma la ceea ce se organizeaz în Insomnia - Nepotul lui Thoreau nu e tocmai un cenaclu, mai mult o zon de lectur - discutii - interacciune. Nu pot spune c am avut un maestru - era interesant experienta, pentru c erai în schimb _i contact _i cu alci scriitori _i poate asta te formeaz oarecum.

2. Încadrarea în generatii e munca criticilor - eu cunosc anumici poeci, scriitori cu care rezonaz, observ c exist anumite afinit ci elective _i e bine s fie a_a - dar nu îl consider un fenomen ce cine de o generacie - poate asemenea rezonance au loc transversal _i de joac adesea categoriile.

Având în vedere caracterul profund insular _i fragmentar al scenei publice culturale romîne_ti - nu _tiu ce înseamn a fi în prim-plan _i dac mai exist un prim-plan - marginalitatea poate produce cultur autentic la fel ca _i centrul - dar actul în sine nu poate fi raportat la o geopolitic clasic cultural . Acolo unde apare ceva autentic - acolo e deja centrul - fie el în leud, în New York, în micul Bucure_ti sau _i mai departe.

3. Nu m pot identifica cu o generacie - mie îmi place Homer de mor, _i Eliot, _i Massive Attack, _i Spinoza, dar mai ales lirica nipon - e un mash up _i asta exprim foarte exact mutaciile antigeneracioniste care au survenit odat cu revoluciile unor medii de difuzare. De obicei se accentueaz pe nivelarea ce vine odat cu aceast revolutie tehnic - dar sta e un aspect preferat de ideologii stângii (nu c nu a_avea o groaz de preferin ce de stînga…) _i se rateaz aspectul de diferenciere radical care are loc totodat _i imposibilitatea de a mai gândi în termeni de generatii omogene. Eu _i cu vocile mele auctoriale - poate asta formeaz generacia mea.